

af praktiske grunde henlede opmærksomheden på det ønskelige i at få tydeliggjort — i loven eller ved cirkulære — at leveattest kun skal kræves hvert halve år, selv om det besluttet at udbetale bidrag for kortere perioder.

Ad § 99. Det henstilles, at bestemmelsen kun kommer til at omfatte bidrag, for hvilke afsoning er dekretet, da der ikke ses tilstrækkelig anledning til også at lade bestemmelsen gælde for bidrag, for hvilke afsoning kan dekretes, jfr. i øvrigt herved den den 12. oktober 1960 afgivne betænkning vedrørende forsorgslovens regler om inddrivelse af bidrag, i hvilken betænkning bl. a. forsorgslovens § 204 foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

Ad § 102, stk. 2. Der henvises til de ad § 68, stk. 2, gjorte bemærkninger, idet man vil anse det for rimeligt, at kommunerne også i disse tilfælde har adgang til fri proces.

Ad § 105, stk. 1. Magistraten ser ikke nogen rimelig begrundelse for at undtage hjælp ydet til betaling af sygeforsikrings-

og arbejdsløshedsforsikringskontingent fra den almindelige refusionsordning og henstiller, at bestemmelsen i § 105, stk. 1, litra c, bortfalder, og at refusionsbestemmelserne i øvrigt ændres i overensstemmelse hermed.

Ad §§ 118 og 119. Ud fra den betragtning, at udgifterne ved ophold i plejehjem for kronisk syge er de samme, hvad enten en folkepensionist er indlagt i henhold til § 9, stk. 4, 2. pkt. eller sidste pkt., skal man henstille, at refusionen i førstnævnte tilfælde bliver den samme som anført i § 118, således at § 119 bortfalder.

Ad § 132. Man skal sluttelig bemærke, at den omstændighed, at stk. 3 i det oprindelige udkast ikke er medtaget i forslaget, vil have betydning for udøvelse af valgetten for de personer, der efter forsorgsloven oppebærer hjælp med valgetsfortabende virkning, medmindre bestemmelsen ændres eller andre foranstaltninger træffes med hensyn til valgloven, en særlig eftergivelseslov eller lignende.

Urban Hansen.

/ Rud. Conrad.